MARELE „OF“ AL FOTBALULUI DE PE VALEA JIULUI

● De la finala cu Chinezul, la o permanență în prima divizie ● Preocupări meritorii în rîndurile copiilor și juniorilor ● Jiul — o echipă fără stadion ● Doi fotbaliști care „nu au nimic de spus !“

Fără îndoială, puțini iubitori ai fotbalului știu că o echipă din Valea Jiului, U.C.A.S. Petroșani, disputa în 1925 finala campionatului țării alături de vestitul „team“ bănățean Chinezul, Petroșenenii n-au devenit atunci campioni. Au făcut însă ca fotbalul să prindă rădăcini adînci în rîndurile minerilor de la Lupeni, Vulcan, Petrila etc. Jiul a constituit o permanență a primei noastre divizii. La un moment dat a secondat-o merituos Minerul Lupeni. Scurtele căderi, pe treapta a doua, ale fotbalului din Valea Jiului, au fost considerate de toată lumea accidente. Cum puteau ți judecate altfel, din moment ce Petroșanii, Lupenii, Petrila, au dat fotbalului nostru certe valori ? Se cunosc. Altceva nu se știe. De exemplu, că la finala de anul trecut (de pe stadionul 23 August) a campionatului școlilor profesionale, reprezentanta Ministerului Minelor avea două extreme, Ion Gabor *și* Vasile Abraham, *care, atunci, au stîrnit entuziasmul tribunelor prin curse de 100 m. plat. Era și normal, puștii fiind și atleți. Unde se află acum ?*

La Consiliul municipal pentru educație fizică și sport Petroșani ni s-a explicat că cei doi au fost... recuzați de antrenorul Ciurdărescu, de la Jiul, ca necorespunzători. Bizar, nu ? Mai cu seamă dacă subliniem și faptul că, actualmente în echipa Jiul doar doi jucători sînt localnici (Achim și Stoker) iar la tineret-rezerve șase ! Această realitate nu împiedică însă consiliul să acorde în continuare cea mai mare atenție campionatului școlilor generale, formațiilor de juniori, antrenorilor și profesorilor care se ocupă de instruirea și promovarea celor mai tineri și talentați fotbaliști din bazinul minier. 26 de echipe, împărțite pe trei centre, au început în această lună întrecerile pentru desemnarea formațiilor care vor participa la turneul final. Amintim, de asemenea, că cele opt asociații care s-au înscris în campionatul municipal au fost obligate să prezinte și echipe de copii. Așadar, un campionat municipal rezervat celor mai mici fotbaliști. Iată preocupări care merită a fi evidențiate.

Dar nu poți discuta despre fotbalul din Valea Jiului fără să nu ajungi, inevitabil, la aspectul său cel mai precar : baza materială. Terenurile. Iată marele „of“ al minerilor iubitori de sport. Vi-l relatăm așa cum l-am desprins din cuvîntul președintelui Consiliului municipal pentru educație fizică și sport, Adrian Golgoțiu.

— Este inadmisibil ca un municipiu cu 130.000 de locuitori, pe raza căruia se află localități ca Lupeni, Vulcan, Petrila etc. să nu aibă un stadion ca lumea. L-ați văzut pe cel al Jiului ? Mai are vreo altă echipă de Divizia A un asemenea stadion ?...

Într-adevăr. În prezent Jiul dispune de cel mai impropriu stadion de divizia A, cu tribune vechi, din lemn, neîncăpătoare. La partidele atractive se escaladează gardurile, casele din jur. Cei mai mulți rămîn pe dinafară.

— În timp ce orașe mult mai mici, cu echipe în Diviziile B și C, cu un fotbal fără tradiție și mai ales fără vreo perspectivă, dispun de stadioane excelente. Vă pot da exemple chiar și de la noi din județ...

Realitatea ? În municipiul Petroșani doar trei terenuri pot găzdui partide ale echipelor divizionare (Jiul, Minerul Lupeni, Lonea), iar alte patru au fost omologate pentru competițiile cu caracter local. Cele mai mari necazuri le întîmpină echipele (fotbal, rugbi) Institutului de mine. Știința, una dintre fruntașele Diviziei C, cu apreciabile șanse de promovare, nu are nici un fel de teren ; joacă pe unde poate, se antrenează pe unde i se permite.

Într-una din deplasările făcute la Petroșani, conducerea asociației Jiul ne relata cu lux de amănunte despre un proiect aprobat și care nu aștepta decît punerea lui în aplicare. Ni se descria în culori vii despre un complex sportiv însumînd un stadion de vreo 15—20.000 de locuri, două terenuri de antrenament, o sală încăpătoare, un poligon de tir, terenuri de handbal, volei, baschet. Și ni se mai spunea că în 1969 vor începe lucrările.

— Nu va începe nimic în acest an. Nu interesează pe nimeni construcția complexului. Consiliul popular municipal nu-i acordă nici o atenție. Și nici Consiliul popular județean nu manifestă vreo intenție de a ne sprijini...

Indiscutabil, pentru dăcarea unor astfel de lucrări sînt necesare fonduri importante și nu ușor de găsit. Nu putem trece, însă, cu vederea peste totala indiferență cu care tratează Consiliul popular municipal Petroșani o asemenea problemă. Amintim în aceste rînduri și un fapt cu rezonanțe triste în rîndurile celor care se zbat pentru menținerea fotbalului din Valea Jiului în primul eșalon al țării. Din Comitetul executiv al Consiliului popular muncipial fac parte și doi foști fotbaliști : Emerich Farkaș, directorul Întreprinderii de industrie locală și Gheorghe Romoșan, directorul I.G.O.-ului. Iată doi oameni care au tras cu buretele peste marea lor pasiune — fotbalul. Altfel nu ne putem explica pasivitatea pe care o afișează față de problemele majore ale fotbalului din Petroșani și împrejurimi. Am dori mult să ne contrazică. Nu numai dumnealor, ci și Consiliul popular municipal, precum și Consiliul popular județean Hunedoara. Prin fapte însă. Astfel de... argumente vom consemna bucuroși în coloanele revistei. Le așteptăm.

L. DUMITRESCU

Împotriva jumătăților de măsură

„Vă reții atenția cu o problemă care, în general, pare destul de spinoasă dar, în realitate, foarte simplă : optica total greșită a conducerilor cluburilor, asociațiilor sportive, a Federației române de fotbal, despre formele pedagogice de... recuperare disciplinară. Iată, în mare, cum se manifestă această optică. Un jucător a încălcat grav normele de conduită sportivă. Antrenorul sau un conducător de club ține un referat, ședința încheindu-se cu verdictul : un an suspendare. După vreo cîteva luni de tăcere, respectivul jucător este readus în focul discuțiilor, semnează o scrisoare — angajament, sforăitoare, și i se iartă păcatele. Asemănător stau lucrurile și cu arbitrii, ale căror abateri, de multe ori sînt trecute cu vederea, sau, în cel mai fericit caz, sînt trimiși să conducă jocuri la „B“ sau „C“. Nu credeți că a venit timpul întronării unei fermități și seriozități la acest capitol atît de discutat și de loc lipsit de importanță ? De ce pentru aceeași atitudine nesportivă un oarecare jucător de la Gloria Comana, să zicem, este sancționat diferit față de Dumitrache ?... Alte exemple nu mai dau...“.

Este foarte adevărat ceea ce ne scrie cititorul nostru din București, căruia n-am reușit, în nici un chip, să-i descifrăm semnătura. Dar asta n-are nici o importanță. Cert este că se pot da multe, multe exemple de... jumătăți de măsură în dictarea unor sancțiuni, de cedări nepermise în fața celor vinovați, de tratări diferite a aceleiași abateri etc., etc. Se pare, nicăieri în lume nu se întîmplă așa ceva. Poate că noua conducere a federației se va plasa pe poziții mult mai principiale.

„Nu-mi trebuie juniori...“

Un „revoltat“ din Focșani ține să rămînă anonim. Și știe el de ce. Așa că... semnează doar **cu C. V.** o corespondență avînd ca subiect cîteva anomalii existente în activitatea juniorilor asociației sportive

DIALOG CU CITITORII

„Unirea“. Iată cum își începe scrisoarea trimisă redacției : **„Are această asociație obligația de a acorda tot sprijinul, toată atenția, juniorilor proprii ?...“.**

„Ei bine, speranțele „Unirii“ sînt tratate cu cea mai... perfectă indiferență ! Cu toate că acești tineri se bat ca leii pe teren. Ei sînt fruntașii uneia din cele două serii ale campionatului județean. Au susținut, în toamnă, 6 jocuri și le-au cîștigat pe toate cu scoruri rugbistice : 8—0, 17—1, 21—0. Golaverajul general 63:4. Dar, așa cum spuneam, cu toate că acești copii nu iartă pe nimeni atunci cînd joacă, nu primesc nici cel mai mic ajutor din partea asociației...“.

Și continuă cu aceeași înverșunare.

„În primul rînd nu au echipament. Și-l procură fiecare cum poate! La teren nu au unde să se echipeze, sînt ținuți pe la ușile cabinelor. În perioada pregătitoare n-au efectuat decît două sau trei antrenamente. Dar ce poate fi mai grăitor decît afirmația recentă a antrenorului echipei de seniori, cînd i s-au arătat toate aceste neajunsuri : „Ce-mi trebuie mie juniori ? Eu lupt pentru promovarea în Divizia B !“... Cam așa stau lucrurile. În speranța că veți găsi de cuviință să publicați măcar fragmentele cele mai semnificative, închei rîndurile mele...“.

Da, am găsit de cuviință să publicăm cele mai semnificative pasaje ale scrisorii primite din Focșani. Și vom continua să publicăm în coloanele revistei asemenea „fragmente“ din scrisori, ori de cîte ori vom avea prilejul, cu speranța că, pînă la urmă, copiii, juniorii, nu vor mai fi tratați cu nepăsare. Așa ca la Focșani.

DE PE CUPRINSUL ȚĂRII

TIMIȘOARA

53 ECHIPE — 3 CÎȘTIGĂTORI

Pe timpul vacanței de primăvară, Consiliul municipal al pionierilor din Timișoara a organizat o competiție fotbalistică rezervată selecționatelor școlare, pentru trei categorii de vîrstă. La clasele III—IV au participat 15 echipe, locul I revenind reprezentativei Liceului nr. 6. 24 de formații s-au înscris la categoria clase V—VII, turneul final fiind cîștigat de elevii Școlii generale nr. 16. În sfîrșit, victoria finală în întrecerea claselor VIII (15 echipe participante) au obținut-o talentații fotbaliști de la Școala generală nr. 8.

Întrecerile au durat 10 zile și au fost conduse de elevii care au urmat cursuri de arbitraj în vara anului trecut.

P. ARCAN
corespondent

TG. MUREȘ

PRIMELE MECIURI, PRIMELE SANCȚIUNI

Credeam că returul campionatului nostru județean de fotbal se va desfășura în mod corespunzător, că nu vom mai asista, ca în prima lui parte, la altercații pe terenuri, că disputele se vor desfășura în limitele regulamentare. Ne-am înșelat însă ! Încă de la primele etape, comisia de disciplină a fost nevoită să dicteze sancțiuni. **Iosif Fülop** de la Confecția Tg. Mureș a primit două etape suspendare pentru injurii la adresa conducătorului jocului, iar coechipierilor săi **Dominic Papp** și **Emerich Nagy** pentru abateri asemănătoare li s-au dat ultime avertismente. Surprinzătoare astfel de atitudini la jucătorii unei echipe care în decursul turului a fost considerată ca una dintre cele mai disciplinate. Un alt jucător suspendat (o etapă) — **Mihai Iampo** de la Voința Miercurea Niraj.

ION PAUȘ
corespondent

BUCUREȘTI

ÎN AȘTEPTAREA RETURULUI

Prin desființarea echipei Abatorul, formației Avîntul „9 Mai“ i s-a oferit un loc în categoria „onoare“ din municipiul București. După consumarea primelor 15 etape, Avîntul „9 Mai“ a devenit principala pretendentă la primul loc.

În perioada de pregătire, elevii antrenorului Ghiță Virgil au înțeles să răspundă cu maximum de efort la antrenamente, cu toate că cei mai mulți urmează liceul seral, la locurile lor de muncă, se numără printre fruntași. Avînd sprijinul secției de fotbal (condusă de tov. Florea Dafin) și un program avantajos (opt meciuri acasă, dintre care și jocul cu Laromet, principala adversară), jucători și antrenorul echipei Avîntul „9 Mai“ sînt datori să lupte pentru îndeplinirea visului numeroșilor lor suporteri : promovarea în Divizia C.

C. IONESCU
corespondent

Avîntul 9 Mai — revelația campionatului „onoare“. De la stînga la dreapta : antrenorul Ghiță Virgil, N. Budișteanu, Gh. Nicolae, N. Dumitru, A. Bîrsan, Fl. Dafin, președintele secției, M. Cristea, N. Bădescu, V. Cîrstoiu, Gh. Bîrsan, antrenor secund, C. Mareș, T. Neagu, C. Mărculescu, V. Catrina, M. Crișu, G. Bălțățeanu.

HOTĂRÎRI ALE COMISIEI DE COMPETIȚII ȘI DISCIPLINĂ A F. R. FOTBAL

(EXTRASE)

(Ședința din 10 - IV - 1969)

● Secția de fotbal PETROLUL BERCA a fost sancționată cu avertisment pentru insuficiente măsuri organizatorice la jocul cu Metalul Buzău din 30.III. 1969.

● Secția de fotbal CARPAȚI SINAIA a fost sancționată cu ULTIM AVERTISMENT deoarece, după terminarea jocului cu Minerul Cimpulung, un grup de spectatori s-a manifestat ostil față de arbitru, unul dintre aceștia lovindu-l.

● Secția de fotbal C.F.R. SIGHIȘOARA a fost sancționată cu ridicarea dreptului de a organiza jocuri pe teren propriu pe timp de două etape, pentru lipsuri în organizarea jocului cu Chimia Făgăraș din 6.IV.1969 și neasigurarea securității arbitrilor. În timpul jocului s-a aruncat cu pietre în terenul de joc, arbitrul de linie Chiriițescu fiind lovit. După terminarea jocului, la ieșirea din stadion, același arbitru a fost lovit de un grup de spectatori, iar la circa 300 m. de stadion de un alt grup de spectatori.

● Jocul echipelor de tineret-rezerve PETROLUL PLOIEȘTI — UNIVERSITATEA CRAIOVA, din 6.IV. 1969, a fost omologat cu rezultatul de 3—0 în favoarea echipei Petrolul, deoarece Universitatea a folosit pe jucătorul Marin Dașcu pe bază de buletin de identitate și nu a prezentat carnetul de legitimare al acestuia la F.R.F., așa cum prevede regulamentul, în termen de 48 de ore de la disputarea jocului.

● Se anulează legitimația nr. 64570 a jucătorului RÎMNEANTU SILVIU ADRIAN eliberată pentru clubul sportiv Politehnica Timișoara. Jucătorul rămîne bun legitimat la Șc. sportivă Timișoara unde are drept de joc imediat.

● Se respinge cererea asociației sportive ȘOIMII BUZIAȘ, județul Timiș, prin care solicită scutirea de a avea echipă de juniori în campionatul județean.

● A fost respinsă contestația introdusă de echipa METALUL COPȘA MICĂ la jocul cu Aurul Brad, din 6.IV.1969, deoarece nu a fost taxată regulamentar și nici întemeiată.

● S-au aprobat cererile de afiliere la F.R.F. ale următoarelor secții de fotbal : **Olimpia Baia Mare, Oțelul Baia Mare, Constructorul Alba Iulia.**

● Pentru diferite abateri în timpul desfășurării jocurilor au fost sancționați jucătorii : **Stoichiță Ștefan** (Chimia Tr. Măgurele), **Vilcea Vasile** (Comerțul Alexandria), **Macovei Mihai** (Vitrometan Mediaș), **Ciulu Marin** (Colorom Codlea), **Colaru Nicolae** (Olimpia Giurgiu), **Vidan Dumitru** (Energetica Tr. Severin), **Latif Chemal** (I.M.U. Medgidia) și **Haram Ion** (Petrolul Berca) cu avertisment ; **Negoescu Marin** (Carpați Sinaia), **Petrache Emil** (Minerul Cimpulung), **Chiotea Dumitru** (Chimia Tr. Măgurele) și **Șerban Iulian** (Comerțul Alexandria) cu ultim avertisment ; **Vatcu Vasile** (Metalul Buzău), **Cosmal Paul Gavril** (Topitorul Baia Mare), **Pătroi Antim** (Bihoreana Marghita), **Nicoruț Augustin** (Tehnofrig Cluj), **Popa Nicolae** (Arieșul Turda), **Rădoi Mircea** (Electrica Constanța), **Tuculia Pavel** (Victoria Caransebeș), **Panait Vasile** (Gloria Bistrița) și **Feher Ștefan** (Sirena București) au fost suspendați o etapă ; **Harmath Mircea Lucian** (Universitatea Cluj), **Mirăuță Mihai** (Steaua București), **Radu Teofil** (Constructorul Baia Mare), **Matache Constantin** (Vagonul Arad) și **Barbu Ion** (Petrolul Berca) au fost suspendați pe două etape ; **Prakab Arpad** (Dinamo Oradea) și **Sîrbu Viorel** (I.R.A. Cimpina) au fost suspendați pe trei etape.

SILVIU PLOEȘTEANU

În prima duminică primăvăratică a anului, la 13 aprilie 1969, a încetat din viață Silviu Ploeșteanu, dureros de brusc, lăsînd în urma lui unanime regrete.

Fotbalist de clasă, intrat în arenă la 16 ani (se născuse la Craiova, la 28 ianuarie 1913), Silviu Ploeșteanu s-a impus de timpuriu în prima categorie a țării, la „U“ Cluj și Venus București, îmbrăcînd de 11 ori tricoul de internațional.

Dedicat meseriei de antrenor, cu aceeași pasiune și incandescență cu care a servit fotbalul ca jucător, Silviu Ploeșteanu a parcurs împreună cu echipa brașoveană „Steagul roșu“ drumul anevoios al performanței, pornind din campionatul regional și ajungînd printre echipele prestigioase din Divizia națională A. A fost un drum presărat cu satisfacții, dar și cu greutăți, pe care temperamentul vulcanic și sensibilitatea lui Silviu Ploeșteanu au lăsat urme adînci.

Jucătorii care au deprins de la maestrul lor tainele jocului cu balonul rotund, colegii de breaslă care l-au recunoscut ca un specialist de necontestat, toți cei care au participat la istoria ultimilor 40 de ani din fotbalul românesc vor păstra neștearsă amintirea celui care a fost Silviu Ploeșteanu.